

[Jensen Christensen.]

kom til med Hensyn til det Spørgsmaal, om Kongeriget Danmarks Hypothekbank kunde have foretaget den Støtteaktion, som man foretog ved at yde Statsgaranti. I Realkreditkommissionens Betænkning Side 9 — jeg tillader mig at oplæse et Stykke — hedder det:

„Endvidere har Kommissionen indgaaende undersøgt Muligheden af, om den Hjælp, som er ydet de sønderjydske Laantagere gennem Statsgarantien, ikke kunde tænkes ydet af *Kongeriget Danmarks Hypothekbank*, som netop er oprettet med det Formaal at støtte Kreditforeningerne ved Optagelse af Laan i Udlandet til Opkøb af deres Obligationer. For saa vidt som en saadan Støtte tænkes gennemført indenfor de almindelige Rammer for Hypothekbankens Virksomhed, vil dette kun kunne ske stødvis, idet Erfaringen viser, at Banken kun til visse Tider, alt efter Pengemarkedets Tilstand, vil have Midler til Raadighed til dette Formaal. Efter de af den administrerende Direktør for Kongeriget Danmarks Hypothekbank i et Møde med Kommissionen givne Oplysninger har Hypothekbanken i de senere Aar saaledes ikke før i Marts 1925 været i Stand til at opkøbe Kreditforeningsobligationer i nævneværdigt Omfang. Den Omstændighed, at man i Foraaret 1925 kunde optage et Dollarlaan, som omsat til Kroner efter den daværende Kurs har givet Hypothekbanken Midler i Hænde paa gunstige Vilkaar, har gjort det muligt for Banken for Tiden at købe indenlandske Obligationer, dog kun i begrænset Omfang. Efter de nuværende Laanebetingelser paa de udenlandske Pengemarkeder synes der ikke at kunne paaregnes nogen varig Støtte ad denne Vej, idet disse Laanebetingelser i hvert Fald for Tiden er ugunstigere end de Vilkaar, paa hvilke Kreditforeningsobligationer kan afsættes paa det hjemlige Marked.“

Det fremgaar af denne Undersøgelse, at det er ret problematisk, om Kongeriget Danmarks Hypothekbank kunde have løst den Opgave, jeg meget vel ved, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds ogsaa den Gang tænkte sig, at Hypothekbanken skulde løse, i Stedet for at Staten skulde træde til med sin Garanti. Der kan jo altid være delte Meninger om, ad hvilken Vej man skal gaa; og der har været delte Meninger om de Veje, man skulde følge paa dette Omraade. Men eet er givet, og det er, at det viste sig at være virkningsfuldt at følge den Vej,

vi gik. Og saa er Spørgsmaalet, om vi ikke, da Kreditbehovet stadig er til Stede, skal fortsætte ad denne Vej, i hvert Fald endnu det lille Stykke Tid, det varer, indtil de 15 Mill. Kr., der er Tale om i det foreliggende Lovforslag, er opbrugt.

Det, der for mig er Pointen i denne Sag, er, at vi faar en udvidet Statsgaranti for et nyt Beløb, fordi der er Trang til dette Beløb. Jeg skal tilføje, at naar man har en 5 pCt.s Serie i den ene Del af Landet, maa man nødvendigvis gøre det valgfrit for Befolkningen i den anden Del, om den vil have en 5 pCt.s Serie, hvis man foretrækker saadanne Laan fremfor Laan i en 4½ pCt.s Serie. Naar jeg overhovedet har fremdraget det Spørgsmaal og givet min personlige Opfattelse i saa Henseende til Kende, er det, fordi jeg paa Forhaand meget vil animere til, at man vælger 4½ pCt.s Serien i Stedet for 5 pCt.s Serien dernede.

Schovelin: Hvad den ærede Ordfører læste op, viste efter min Mening ikke, at Hypothekbanken ikke skulde have været i Stand til at løse Opgaven, men kun, hvorledes Direktøren for Hypothekbanken i den Henseende saa paa Sagen. Jeg var af den modsatte Opfattelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 29. Februar Kl. 1½ med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Oprettelse af en ny 4de Serie under Statens Rentegaranti i Sønderjyllands Kreditforening.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

Mødet hævet Kl. 2⁵⁰.